

Fotos de la missa d'acció de gràcies a Tarragona

L'arquebisbat de Tarragona ha volgut agrair la beatificació d'Àlvar del Portillo amb una eucaristia aquest divendres. Podeu veure algunes imatges i llegir l'homilia a continuació.

10/10/2014

L'Arquebisbat de Tarragona va celebrar aquest divendres una eucaristia en agraïment per la beatificació d'Àlvar del Portillo, que

tingué lloc el passat 27 de setembre, Durant les properes setmanes hi haurà diverses misses d'acció de gràcies a Catalunya.

La missa va ser presidida pel Sr. Arquebisbe, Mons. Jaume Pujol Balcells, i concelebrada pel vicari general de l'arxidiòcesi, Mn. Joaquim Fortuny; el vicari de la Prelatura de l'Opus Dei a Catalunya, Dr. Antoni Pujals i d'altres preveres. Entre els assistents hi havia famílies i gent jove.

En l'homilia, l'Arquebisbe de Tarragona i Primat va destacar la fidelitat com la virtut més característica d'Àlvar del Portillo. Va dir que el Papa Joan Pau II va voler ressaltar aquesta virtut definint al beat com un exemple de fortalesa, de confiança en la Providència i de fidelitat a la seu de Pere. També va citar les paraules que el Papa Francesc va escriure amb motiu de la

Beatificació d'Àlvar del Portillo a Madrid. Podeu llegir la homilia a continuació.

Homilia

Benvolguts preveres concelebrants, benvolguts germans tots en Crist ressuscitat,

Estem celebrant la solemne Missa d'acció de gràcies per la beatificació d'Àlvar del Portillo, que ocupa un lloc entranyable en la meva vida i per aquest motiu tinc una especial emoció. Vaig conviure amb ell durant onze anys a Roma, de l'any 1962 al 1973: jo tenia 18 anys i Mons. Àlvar 48.

Quina va ser la virtut més característica de Mons. Àlvar?: La fidelitat. L'11 de març de 1973, aniversari de Mons. Àlvar, sant Josepmaria es va referir a aquest fill seu durant una tertúlia, quan no estava present, de la següent

manera: «tiene la fidelidad que debéis tener vosotros a toda hora, y ha sabido sacrificar con una sonrisa todo lo suyo personal [...], Y si me preguntáis: ¿ha sido heroico alguna vez? os responderé: sí, muchas veces ha sido heroico, muchas: con un heroísmo que parece cosa ordinaria». I en una altra ocasió, va dir: «querría que le imitarais en muchas cosas, pero sobre todo en la lealtad.»

També el Papa Joan Pau II va voler ressaltar la fidelitat de Mons. Àlvar, quan el dia de la seva mort es va desplaçar a l'església Prelatícia de l'Opus Dei per resar davant les despulles; va definir a Mons. Àlvar com a «exemple de fortalesa, de confiança en la Providència divina i de fidelitat a la seu de Pere». I va afegir: que el Senyor «aculli en el goig etern a aquest servent bo i fidel».

Dos dies abans que el Senyor el
cridés a la seva presència, acabada la
Missa, va fer la seva acció de gràcies
en veu alta recitant el salm 116,12):
Señor: ¿con qué te podré pagar lo
que Tú haces por mí? Con nada.
Aunque luche por estar más
entregado, aunque luche para que
cada día sea más enteramente de Ti,
no te lo podré pagar. »Pero, Señor, Tú
sabes que te amo, porque Tu omnia
nosti, Tu scis quia amo te (Io 21,17),
Tú lo sabes todo. Tú sabes que a
pesar de mis miserias, yo te amo, te
quiero ser fiel, y te pido perdón por
las ofensas que cometo y por las
faltas de entrega. Señor, ayúdame
más, y ayuda a estos hijos míos que
están aquí; son hijos tuyos
predilectos. Ayúdales para que sean
cada día más fieles. Que cada uno de
nosotros sea cada día más fiel.».

Això mateix és el que va remarcar el
Papa Francesc en una carta que
dirigí a Mons. Javier Echevarría i que

es va llegir de manera solemne abans de començar la beatificació a Madrid el passat 27 de setembre. Deia a la carta que va ser a Madrid on va tenir lloc “sobretot l'esdeveniment que va segellar definitivament el rumb de la seva vida: l'encontre amb sant Josepmaria Escrivà, de qui va aprendre a enamorar-se cada dia més de Crist. Sí, enamorar-se de Crist. Aquest és el camí de santedat que ha de recórrer tot cristià: deixar-se estimar pel Senyor, obrir el cor a l'amor i permetre que sigui ell qui guiï la nostra vida.

M'agrada recordar la jaculatòria que el servent de Déu acostumava a repetir sovint, especialment en les celebracions i aniversaris personals: "gràcies, perdó, ajuda'm més!". Són paraules que ens apropen a la realitat de la seva vida interior i del seu tracte amb el Senyor, i que poden ajudar-nos també a nosaltres a donar

un nou impuls a la nostra pròpia vida cristiana.

En primer lloc, gràcies. És la reacció immediata i espontània que l'ànima sent davant la bondat de Déu. No pot ser d'una altra manera. Ell sempre ens precedeix. Per molt que ens esforcem, el seu amor sempre arriba abans, ens toca i acaricia primer, ens primereja. Àlvar del Portillo era conscient dels abundants dons que Déu li havia concedit, i donava gràcies a Déu per aquesta manifestació d'amor patern. Però no es va quedar aquí; el reconeixement de l'amor del Senyor va despertar en el seu cor desigs de seguir-lo amb un lliurament i una generositat més plens, i a viure una vida d'humil servei als altres. Era especialment destacat el seu amor a l'Església, esposa de Crist, a la qual va servir amb un cor després de tot interès mundà, lluny de la discòrdia, acollidor amb tothom i cercant

sempre el que és positiu en els altres; el que uneix, el que construeix. Mai una queixa o crítica, ni tan sols en moments especialment difícils, sinó que, com havia après de sant Josepmaria, responia sempre amb l'oració, el perdó, la comprensió, la caritat sincera.

Perdó. Sovint confessava que es veia davant Déu amb les mans buides, incapaç de respondre amb tanta generositat. Però la confessió de la pobresa humana no és fruit de la desesperança, sinó d'un confiat abandonament en Déu que és Pare. És obrir-se a la seva misericòrdia, al seu amor capaç de regenerar la nostra vida. Un amor que no humilia, ni enfonsa en l'abisme de la culpa, sinó que ens abraça, ens aixeca de la nostra prostració i ens fa caminar amb més determinació i alegria. El servent de Déu sabia de la necessitat que tenim de la misericòrdia divina i va dedicar moltes energies personals

a animar les persones que tractava a
apropar-se al sagrament de la
confessió, sagrament de l'alegria.
Que important és sentir la tendresa
de l'amor de Déu i descobrir que
encara hi ha temps per a estimar.

Ajuda'm més. Sí, el Senyor no ens
abandona mai, sempre és al nostre
costat, camina amb nosaltres i cada
dia espera de nosaltres un nou amor.
La seva gràcia no ens mancarà, i amb
el seu ajut podem dur el seu nom a
tot el món. En el cor del nou beat
bategava l'afany de dur la Bona Nova
a tots els cors. Així va recórrer molts
països fomentant projectes
d'evangelització, sense parar compte
en les dificultats, mogut per l'amor a
Déu i als germans. El qui està molt
ficat en Déu sap estar molt a prop
dels homes. La primera condició per
anunciar-los a Crist és estimar-los,
perquè Crist ja els estima abans. Cal
sortir dels nostres egoismes i
comoditats i anar a l'encontre dels

nostres germans. Allà ens espera el Senyor. No podem quedar-nos amb la fe per a nosaltres mateixos, és un do que hem rebut per a donar-lo i compartir-lo amb els altres.

Gràcies, perdó, ajuda'm! En aquestes paraules s'expressa la tensió d'una existència centrada en Déu. D'algú que ha estat tocat per l'Amor més gran i viu totalment d'aquest amor. D'algú que, tot i experimentar les seves flaqueses i límits humans, confia en la misericòrdia del Senyor i vol que tots els homes, els seus germans, l'experimentin també."

I feia aquest resum el Papa: "el beat Àlvar del Portillo ens envia un missatge molt clar, ens diu que ens refiem del Senyor, que ell és el nostre germà, el nostre amic que mai no ens defrauda i que sempre és al nostre costat. Ens anima a no tenir por d'anar a contracorrent i de patir per anunciar l'Evangeli. Ens ensenya que

en la senzillesa i quotidianitat de la nostra vida podem trobar el camí segur de santedat.

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca-ad/article/fotos-de-la-missa-daccio-de-gracies-a-tarragona/>
(03/03/2026)